

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Išminčiai. 1 dalis

John Fenn, 2013 m. gruodžio mėn. 26 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveikinu visus,

Kai man buvo maždaug 17 metų, aš smarkiai susiginčijau su mama dėl tikėjimo. Tuo metu buvau susitelkęs į Rašto vietas, kurios kalbėjo apie tikėjimo pergalę, ir pasakiau savo mamai tuo stiliumi: „Jeigu tu turėtum pakankamai tikėjimo neturėtum problemų, nes Raštas sako, kad mes nugalėjome pasaulį.“

Mamai tada buvo maždaug 41 metai. Ji viena augino 4 vaikus, tai atsitiko po to kai tėtis paliko šeimą, maždaug prieš 6 metus iki to laiko. Taigi ji buvo patyrusi didelį džiaugsmą turėdama šeimą pagal savo svajones, kokį ji įsivaizdavo gyvenimą. O tada ji buvo kaip žmogus atsargiai vaikščiojantis basomis po kambarį nusėtą sudaužyto veidrodžio šukėmis. Jos svajonės, kurios kažkada buvo didelis pastiprinimas, dabar gulėjo išbarstytos ir neįvykdytos, ir niekad jau nebus galima surinkti jas iš naujo, ir kiekviena klaida, kiekvienas klaidingas žingsnelis tarp šukių galėjo sužeisti ją ir sukelti didelį skausmą jai ir jos vaikams.

Aš vis dar buvau žalias, niekad nemokėjęs mokesčių ir neapmokėjęs sąskaitų, o atlyginimai gauti po vasaros darbų leido man ir Barbarai vaikščioti į pasimatymus, kai prasidėjo mokslo metai.

Aš tvirtai stovėjau savo nusistatyme, kad dėka pakankamo tikėjimo, asmuo gali turėti sklandų gyvenimą ir visų jo svajonių išsipildymą, o mama tvirtai stovėjo ant savo tikėjimo, kad tikėjimas padeda įveikti gyvenimo problemas, ji užbaigė taip: „Tau dar reikia šiek tiek pagyventi.“

Surinkimo kultūra

Kai aš studijavau skirtumus tarp to, kaip Paulius suprato surinkimą (bažnyčią) ir to, kaip suprantamas surinkimas tradiciniu būdu šiandien, aš pamačiau skirtumus didesnius nei tik tai, kad vieni rinkosi auditorijoje, o kiti namuose.

Kultūros mokymas populiarioje charizmatinėje krikščionybėje yra labai panašus į tai, dėl ko aš ginčijausi su mama – jei turėsi pakankamai tikėjimo, galėsi sudrausti tą demoną, kurį reikia, galėsi pakankamai paveikti Dievą, pakankamai kalbėsi žodį, surasi tą 1 dvasinį raktą atrakinti atsakymus, kurių tau reikia, turėsi sklandų gyvenimą. Taip aš maniau iki 22 metų amžiaus.

Šiek tiek pagyvenus

Tas pasikeitimas mūsų gyvenime įvyko, kai mūsų vyriausiam sūnui, kuomet jis buvo 8 mėnesių amžiaus, buvo diagnozuotas cerebralinis paralyžius, kuriuo jis susirgo dėl traumos gimdymo metu. Gydytojas patarė Barbarai atiduoti jį į globos namus, netgi užmiršti, kad toks yra ir eiti toliau, turėti daugiau vaikų, auginti juos ir gyventi savo gyvenimą. Ji prapliupo ašaromis, kai skambino man į darbą, jos sielvartas dėl Chriso tapo ir manuoju, mūsų širdys dalinosi bei trūkinėjo ir mes piktinomės gydytojo pasiūlymu.

Tą naktį mes išmaudėme Chrisą, rūpestingai jį suvystėme šiltoje antklodėje ir padėjome jį ant minkšto vonios kilimėlio. Kai jis gulėjo žiūrėdamas į mus, mes uždėjome ant jo rankas, sakydami Tėvui, kad mes atmetame gydytojų diagnozę ir patarimą, įsakome Chrisui būti sveikam, ir dėkojame Tėvui už šią dovaną – Chrisą.

Pagalba Dievui

Mes stovėjome ant Žodžio, bet kai jis augo, tapo aišku, kad diagnozė buvo teisinga. Mes supratome, kad tikėjimas nevadina to kas yra, lyg to nebūtų. Tikėjimas nėra faktų neigimas, kiekvienas turi spręsti čia ir dabar.

Chrisui buvo atlikti įvairūs tyrimai, o mes vis stovėjome ant Žodžio, ir ieškojome rakto, kaip atrakinti jo išgydymą. Kaip mes turėtume melstis, pasninkauti, išpažinti, surišti, atrišti, kad darbas būtų padarytas. Mes diskutavome, ar reikia jam atlikti kalbos terapijos seansus, ar tai neprieštarauja tikėjimui.

Mes išleidome visus pinigus iki cento, kad jis gautų visą reikalingą gydymą, ir kad tai padėtų pasireikšti Dievo išgydymui jo kūne. Mes ieškojome būdų padėti Dievui, norėdami išbandyti beveik viską, kad padėtume įgyvendinti Dievo pažadus jo gyvenime.

Vieną dieną, aš vis dar kartojau Rašto eilutės dėl jo, kai staiga įsiterpė Tėvas: „Ką tu darai?“ Jis paklausė. „Aš kalbu Žodį dėl jo“. Jis paklausė: „Ant kokios eilutės tu stovi?“, aš atsakiau: „1 Petro 2:24: Jis pats

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 1 (2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

savo kūne užnešė mūsų nuodėmes ant medžio, kad mirę nuodėmėms, gyventume teisumui. „Jo žaizdomis jūs buvote išgydyti“. Jis atsakė: „Labai gerai. Ar gali tikėti pažadu?“ Aš atsakiau: „Taip, aš tikiu“ Ir Jis pasakė: „Tada ilsėkis“.

Nuo tada aš lioviausi bandyti priversti dalykus vykti savo tikėjimu, priešindamasis faktiškai tam, kad Jo Žodis yra teisingas ir tikėjimas yra poilsis Jame, kaip sako Žydams 4:9-11, kai mes atsisakome mūsų pačių pastangų ir tiesiog paprastai ilsimės Jame.

Tikėjimas – atsakymas į malonę

Bet didelė dalimi tradicinė surinkimo kultūra vis dar bando priversti dalykus vykti tikėjimu. Tačiau, tai, ką aš skaičiau Biblijoje – tikėjimas yra atsakymas į malonę. Tai vyksta dėl malonės, ir malonė yra apreiškimas iš Tėvo arba apie Jį, arba apie Jo valią. Tikėjimas yra mūsų atsakas į malonę, ir malonė yra apreiškimas apie Tėvą, arba Jo valią.

Nojus nepastatė laivo savo iniciatyva. Jis gavo malonę Viešpaties akyse, ir su tuo apreiškimu jis statė laivą. Mozė ne pats nusprendė grįžti į Egiptą, bet jis gavo apreiškimą apie Dievo planą, o tai buvo malonė, ir jis atsakė į tai. Netgi Jėšua pasakė, kad Jis darė ir sakė tik tai, ką Jis matė ir girdėjo sakant ir darant Tėvą (Jono 5:19,30)

Tikėjimas nėra nepriklausomas nuo apreikštos Dievo valios, tikėjimas yra atsakymas į Jo valios apreiškimą. Aš lioviausi rinktis eilutes pagal savo norą ir nutarti, ant ko aš stovėsiu. Vietoj to aš bendravau su Viešpačiu ir leisdavau, kad mane pasiektų apreiškimas, ir tada aš tikėdavau ir ilsėdavausi tame apreiškime.

Aš suvokiau vienu metu, kad nesvarbu kaip aš benorėčiau, kad Chrisas būtų pagydytas, Chriso tikėjimas yra paremtas tuo, ką jis sakė daug kartų: „Kai aš nueisiu į dangų nereikės vežimėlio“, ir matydamas bėgiojančius vaikus „Kai aš nueisiu į dangų, aš bėgiosiu taip kaip jie!“.

Kartą Viešpats mane aplankė atvirame regėjime, kai Chrisas sėdėjo man iš dešinės vežimėlyje, o Jėšua stovėjo man iš kairės. Jis mokė mane apie išgydymą, ir kaip sunku tiems, kurie niekada nepatyrė, ką reiškia būti sveikam, tikėti išgydymu. Aš taip norėjau įsiterpti ir paprašyti Jo uždėti rankas ant mano sūnaus, bet Jis yra Dievas o aš –ne, taigi jūs to negalite daryti Karaliaus akivaizdoje, bet aš tą vakarą gavau supratimą apie Chriso mąstymą.

Chriso tikėjimas nėra būti išgydytu dabar, bet jo tikėjimas yra nukreiptas į dangų, ir į tai Viešpats atsakė. Vieną dieną Chrisas atšliaužė per kambarį prie manęs labai susijaudinęs: „Tėti, tėti! Žinai, ką Jėšua man pasakė? Jis pasakė, kad Jis vaikščios po kalnus su manimi! Taip, štai ką Jis pasakė, Yahoo! Taip, Jis pasakė, kad vaikščios su manimi po kalnus, štai ką Jis pasakė!“

Blogiausi tėvai?

Kai atėjo laikas, mes turėjome padaryti sunkiausią sprendimą savo gyvenime – atiduoti Chrisą į globos namus, kurie tuo metu buvo maždaug 2 valandos kelio nuo mūsų namų, mes jautėmės blogiausi žmonės visame pasaulyje. Blogiausi tėvai.

Nusiminę mes diskutavome visą naktį, bet Barbara galiausiai užmigo, o aš vis dar kalbėjau Tėvui: „Tėve, jei Tu neišgydysi Jo, tai pasiimk jį namo. Barbara ir aš abu buvome danguje, mes abu matėme Tėvą, abu matėme Viešpatį, taigi mes jau geriau turėtume savo sūnų sveiką danguje, negu gyvenantį visą likusį gyvenimą šiame suniokotame kūne. Net jeigu mes gyventume dar 50 metų, aš jau verčiau prarasiu jį ir ilgėsiuosi jo šituos ilgus metus, negu matysiu jį gyvenantį visą likusį gyvenimą globos namuose“.

Staiga, Jėšua pasirodė kambaryje. Mano akys buvo atmerktos ir aš mačiau Jį ir mūsų kambarį, kaip ir normaliai visada matau, tik kad Viešpats stovėjo tenai. Be pasisveikinimo žodžių Jis pasakė: „Ar tu nori, kad Aš pasiimčiau Chrisą anksčiau, ir kad jis netektų savo pilno atlyginimo danguje, tik dėl to, kad tu blogai jautiesi atiduodamas jį į globos namus?“

Aš buvau suglumintas. „Aš, aš atsiprašau Viešpatie. Aš niekada nemaščiau apie tą atlygį. Aš žinojau, kad kai vykstu tarnauti, o Barbara lieka namie leisdama man išvykti, jie dalyvauja tarnavime, bet iš tiesų aš tai suvokiau tik tada, tuo momentu. Ne, aš noriu, kad Chrisas gautų pilną savo atlygį, netgi jei tai reikš sunkumus mums ir jam, nes mes dangų vertiname daugiau nei žemę. Bet tik su šiomis sąlygomis, kad jis niekad nebus tvirkinamas ir nebus ignoruojamas“. Jėšua stipriai linktelėjo galva dar kartą ir pasakė: „Atlikta“, ir išnyko.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Aš šitai rašau gruodžio 21 dieną, o gruodžio 23 dieną Chrisui sueis 34 metai. Visa šeima susirinks į jo gimimo dieną per Kristaus Gimtadienį, abu jo broliai, abi mūsų marčios, ir 6 anūikai. Jis myli Viešpatį ir toliau laukia savo naujo kūno danguje, bet iki tada...

Tuo metu, kai Paulius rašė laišką Lidijai, kuri pirmoji Filipuose savo namuose turėjo surinkimą, jis kentė labai didelius sunkumus dėl persekiojimų ir sunkių to meto keliavimo sąlygų. Kai jis rašė Filipiečiams 4:11-13 buvo tokios nuostatos:

„Aš išmokau kokioje būklėje bebūčiau, tuo būti patenkintas. Žinau ir kaip būti pažemintam ir žinau, kaip turėti: visur ir visame kame **esu išmokytas** būti sotus ir būti alkanas, ir turėti gausiai, ir kentėti stoką...“

Ši angliška frazė „I am instructed“ (kuri lietuviškai išversta „esu išmokytas“), graikų kalboje reiškia „**Man buvo atskleistas paslaptys**“. Paulius atskleidžia paslapties esmę: „Aš visa galiu Kristuje, kuris mane stiprina.“

Kitą savaitę – supažindinimas su paslaptimis. Iki tada.

Laiminu visus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Išminčiai. 2 dalis

John Fenn, 2014 m. sausio mėn. 4 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveikinu visus,

Kai 1976 metų vasarą įstojau į Indianos universitetą (IU), aš buvau pakviestas įstoti į broliją, kurios nariu yra buvęs ir mano tėtis. Ji vadinosi Phi Kappa Psi, arba trumpai: Phi Psi.

Aš pradėjau savo pirmą semestrą kaip „pasižadėjęs“, o tai reiškė, kad pasižadėjau tapti Phi Psi, o jie pasižadėjo priimti mane, jeigu aš įvykdysiu reikalavimus. Pasižadėjęsioji klasėje viso buvo 15 fuksų. Iš viso 95 vyrukai gyveno po vienu stogu, kartu su vyresne pora, kuri tarnavo kaip „namo tėvai“ ir gamino mums valgi, bet mes tvarkėmės visiškai savarankiškai, kartu su vyresnsniųjų kursų studentais, prezidentu ir viceprezidentu.

Pirmo semestro programoje buvo daug „išbandymų“ – ritualinių varginimų, kurie pasiekdavo kulminaciją „pragaros savaitę“, kuri, kaip turiu pridėti, buvo tinkamai pavadinta. Vyresniųjų kursų studentai elgėsi su mumis, kaip su naujokais jūreiviais, versdavo daryti šimtus atsispaudimų iš karto, klykdavo mums tiesiai į veidą, sakydami, kad mes esame žemiau gyvatės pilvo ir nevertai vadinami Phi Psi ir dar daugiau.

Mažiau kaip prieš 4 metus tame pačiame name gyveno Mark Spitz, kuris vėliau 7 kartus gavo olimpinį medalį, jis taip pat buvo iš Phi Psi. Daugelis „Pramonės kapitonų“, gydytojų, teisininkų, įvairių sporto rūšių olimpiečių, generalinių direktorių ir t.t. buvo iš Phi Psi. Mano kambariokas semestro metu, kuris tuo metu buvo jau aukštesniame kurse, vėliau tapo gubernatoriumi ir tada JAV senatoriumi nuo Indianos valstijos, bet mes fuksai buvome tik pasižadėję pretendentai, ir su mumis atitinkamai elgėsi.

Po baigiamosios savaitės varginimo, tie, kurie tai ištvėrė iki galo, buvo priimti ir palaikyti vertais pažinti brolijos paslaptis, kurios jiems buvo atskleistos. Mes visą savaitę buvome mokomi vyresnio kurso studentų ir alumnų apie tai, kaip 2 vyrai krikščionys įkūrė broliją. Jie norėjo skleisti evangeliją tarp jaunų vyrų ir mokyti juos pažinti Dievą bei Jo kelius (kaip žemai brolija nusirito iki 1976 m.)

Mums buvo papasakota apie įkūrimą, apie slaptą reikšmę brolijos ženkliuko ir ką Phi, Kappa, ir Psi reiškia mūsų brolijoje, ir priesaiką bei įžadus tęsti įkūrėjų idealus (jie buvo krikščioniški ir bibliniai idealai, taigi man nebuvo jokios problemos prisiekti ir jų laikytis).

Aš buvau išrinktas viso namo kapelionu. Su dideliu formalumu ir iškilmingumu mūsų klasei buvo atskleistos Phi Kappa Psi brolijos paslaptys. Taip, ten yra slaptas susitarimas, bet aš turėsiu nužudyti tave, jei aš pasakysiu tau, juokinga.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Bet Phi Psi aš tapau, kai buvo man atskleistos brolijos paslaptys. Tik Phi Psi nariai žino tas paslaptis, kiti pasaulyje to nežino. Ir kiekviena brolija ir seserija turi panašias paslaptis, kurias žino tik nariai.

Biblija kalba apie įvairių paslapčių atskleidimą, apie tai aš rašiau praeito straipsnio pabaigoje. Bet...

Išminčiai

Antikinėje Mesopotamijoje buvo bendrija, kurią mes vadiname „išminčiais“. Angliškai jie yra žinomi kaip „Magi“. Šitas žodis yra iš graikiško žodžio „magos“, ir lotyniškai „magus“ – daugiskaita yra „magi“. Iš čia ir kilo žodis magija, ir tai susieta su slapta brolija, kuri turi žinias, apie kurias kiti nežino. Tie, kurie nepriklauso brolijai, nežino paslapčių, kurias žino tik nariai.

Aš nenoriu dėstyti visos istorijos pamokos apie magus, arba išminčius, kaip verčia daugelis Biblijos vertėjų, bet pasakysiu, kad ten buvo kunigų klasė, kuriuos sutinkame kaip Danieliaus bendradarbius (ir priešus), kurie tarnavo įvairiems Babilono, Persijos ir Medijos karaliams.

Jie buvo tie, kurie negalėjo išaiškinti įvairius karaliaus sapnus ir regėjimus, kai Dievas davė Danieliui supratimą. Jie stebėjo žvaigždes, suvokdami, kad Kūrėjas išdėstė jas danguje taip, kaip pasakyta Pradžios 1:14: „Dievas tarė: „Teatsiranda šviesos dangaus tvirtumoje diena ir nakties atskirti ir tebūna jos ženklai pažymėti laikus, dienas ir metus“. Jie specializavosi pažinti „ženklus“ astronominių stebėjimų būdu (Danieliaus 2:48)

Dėl savo slaptų žinių, jie pamatė, kaip žvaigždė dėl Izraelio judėjo į žvaigždyną, ir iš to nustatė, kad naujas karalius gimė Izraelyje. Niekas Izraelyje nežinojo Betliejaus žvaigždės reikšmės, ir netgi, kai išminčiai atėjo pas Erodą paklausti, kur yra naujasis karalius, niekas be išminčių to nežinojo. Visas Izraelis ir Erodas matė tas pačias žvaigždes ir žvaigždynus kaip ir išminčiai, bet nepriklausydami bendrijai, neturėjo žinių, kad galėtų suprasti, ką jie mato.

Raštas atskleidžia, kad karalius gims Betliejuje, taigi išminčiai nuvyko ten ir radę šeimą namuose davė kūdikiui Jėšui (Jėzui) dovanų būdingų karaliui: aukso, smilkalų ir miros“ (Mato 2:11).

Mano požiūris toks, kad išminčiai buvo bendrijos dalis, kuri turėjo žinias, prieinamas tik tai brolijai. Atrodo, kad žmogaus prigimtis linkusi kurti tuos slaptus klubus, pradedant berniukais, kurie laipioja medžiais ir neleidžia ten patekti mergaitėms, iki pirštų įdūrimo vienas kitam bei suliejant abu kraujo lašus, ir taip tampant „kraujo broliais“, iki mažų mergaičių, kurios nekviečia kitos mergaitės į savo įsivaizduojamą arbatos gėrimo vakarėlį ir pasakoja savo paslaptis, kuriam berniukui patinka kuri mergaitė – tai paslaptys, kurias tik jie žino ir nesidalina su kitais.

Grįžkime prie Pauliaus

Bet Paulius kalbėjo apie eilę slaptų dalykų, kuriuos pažinti jam buvo patikėta. Jo laiškas Filipiečiams, panašiai kaipėjimas pas Lidiją ir į surinkimą jos namuose, buvo šilčiausias laiškas, kurį parašė Paulius kam nors Naujajame Testamente. Daugelis tiki, kad Pauliaus geras draugas ir tas, kuris užrašė Evangeliją pagal Luką bei Apaštalų darbus, Lukas vedė Lidiją ir pasiliko ten Filipo su ja. Laiške Filipiečiams mes sužinome daugiau apie Pauliaus troškimus ir kovas, daugiau nei bet kur kitur Naujajame Testamente.

Jis toliau leidžia mums žvilgtelėti į savo sielą, kuomet jis dėkoja už juos ir jų finansinę paramą 4:11-13 pareiškdamas tai, ką mes dabar panagrinėsime detalai:

„Kalbu tai ne todėl, kad stokuju, nes *esu išmokytas* būti patenkintas savo būkle. Esu patyręs ir skurdą, ir perteklių. Visa ko esu ragavęs: buvau sotus ir alkanas, turtingas ir beturtis. Aš visa galiu Kristuje, kuris mane stiprina“.

„Esu išmokęs“ galėtų būti geresnis toks išsireiškimas „aš įžengiau į naują išmatavimą“. Graikiškas žodis „išmokau“ yra „manthano“, kuris panašus į „mathetes“, kuris reiškia mokini. Jis apibūdina asmenį, kuris tapo kito asmens mokiniu, galima sakyti, pradėdamas naują skyrių savo gyvenime, jis naudojamas išreikšti minčiai, kad jie įžengė į naują gyvenimo laiką, net daugiau nei tai, jie užaugo pažinime toje srityje, kur jie stokojo.

Ir kas yra ta nauja sritis? Jis tęsia: Aš išmokau būti patenkintas visokioje būklėje, kurioje esu. Tai nereiškia, kad Paulius galėjo būti patenkintu Romoje ar Efezuose, tai reiškia situacijose ir aplinkybėse, kurias jis sutiko.

Paulius įžengė į naują išmatavimą – nesvarbu kokios aplinkybės jį supo, jis galėjo būti „patenkintu“. Bet negalvokite, kad tas žodis –patenkintas tokia prasme, kaip dabar jį suprantame. Tai ne tai: „aš plauksiu

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 4 (2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

su srove“, arba „aš galvoju, kad būsiu laimingas“, arba tai nėra tas kelias, kurį planavau savo gyvenimui, bet bus gerai, Viešpatie“. Ne!

Graikų kalboje „autarkes“ reiškia „pasitenkinęs“. Jis sudarytas iš 2 žodžių, „auto“, kuris reiškia „pats“ ir „arkeo“, kuris reiškia „būti pakankamai stipriu, būti pakankamu (Vine žodynas) Susumavus visą skyrių Paulius pasakė štai ką:

„Aš nekalbu todėl, kad turiu poreikį. Nes aš įžengiau į naują išmatavimą savo gyvenime, kokios bebūtų mano aplinkybės, būti pasitenkinusiu, visko turėti pakankamai ką besutikčiau. Aš žinau, ką reiškia klestėti ir stokoti. Aš žinau, ką reiškia būti sočiu ir alkanu. Nes aš esu įvesdintas į brolijos paslaptį, kuri yra: Aš galiu viską per Kristų, kuris mane stiprina“.

Ir štai čia aš pratęsiu kitą kartą... Laiminu visus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Išminčiai. 3 dalis

John Fenn, 2014 m. sausio mėn. 11 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveikinu visus,

Prieš kelis metus keletas iš mūsų padėjo vienai surinkimo šeimai persikelti į naujus namus. Trys iš mūsų bandėme įtikinti šaldytuvą, kad jis gali pralįsti pro durų angą, bet jis tvirtai laikėsi tarpduryje. Su stipriu paskutiniu stumtelėjimu vienas vyrukas pasakė: „Aš galiu daryti visus dalykus per Kristų, kuris mane stiprina“, ir šaldytuvą sutraškėjęs prasmuko, tik nuo šono buvo nubraukta šiek tiek dažų, bet dabar jau buvo galima jį pakrauti į sunkvežimį.

Pauliaus žodžiai Filipiečiams 4:13: „Aš galiu viską per Kristų, kuris mane stiprina“, buvo naudojami, kuomet reikėjo atlikti paskutinį stumtelėjimą, papildomas pastangas, kai nelieka jėgų, atsistatyti į pradinę padėtį ir prasiveržti.

Aš taip pat mačiau, kad žmonės naudojo šitą eilutę bandydami priversti Dievą padaryti pinigų. Jiems žodžiai: „Aš galiu daryti visus dalykus per Kristų, kuris stiprina mane“ reikė, kad Jis padės jiems gauti daug pinigų vystant verslą, jeigu tik jie laikysis šito viso proceso metu. Iš esmės, tai buvo naudojama visokiomis prasmėmis **tik ne ta**, kurią turėjo omenyje Paulius.

Kad tai veiktų

Paulius sakė, kad jis pažino paslaptį, „mysterion“ graikų kalboje reiškia „asmenį, kuris buvo įvesdintas į paslaptis“. Filipiečiams 4:11-13 Paulius pasakė, kad jis įžengė į naują išmatavimą savo gyvenime, jis buvo įvesdintas į paslaptį, kad jis gali nepriklausyti nuo aplinkybių ir bet kokioje būklėje būti patenkintu, arba pasitenkinusiu Kristuje. Jis žinojo, ką reiškia būti alkanu ir sočiu, turtingu ir skurdžiumi. Jis buvo įvesdintas į paslaptį, kad gali daryti visus dalykus per Kristų, kuris jį stiprina.

Kaip mes Kristuje galime tapti pasitenkinę iki tokio lygio, kad mums būtų nebesvarbu kas vykta aplink mus?

Ar jūs kada nors jautėtės taip?

Aš pirmą kartą pamačiau pasitenkinimą Kristuje, nepriklausomai nuo aplinkybių savo mamos gyvenime, kuri bandė užauginti 4 vaikus su minimalia tėtės parama ir tuo, ką ji gaudavo darbe.

Daug kartų ji priešdavo, kaip mes sakome „liepto galą“, jos sugebėjimai bei jėgos išsekdavo, ir tada ji tiesiog išsėdavo ir leisdavo Viešpačiui veikti. Ji sutikdavo įvairias situacijas; tokias kaip skambinimas į elektros kompaniją su mokėjimo plano prašymu tam, kad mums nebūtų išjungta elektra, arba kalbėdavosi su mūsų kunigu apie mažą paskolą, kad pragyventi savaitę. Bet ji darė tai žinodama, kad Viešpats aprūpins. Ji nebėgdavo nuo šitų situacijų, bet ji tvarkydavosi su jomis žinodama, kad Jis jau aprūpino, tik reikia suprasti kaip.

Įvedimas į paslaptį, kad jūs galite daryti viską per Kristų, kuris jus stiprina, ateina per situacijas, kuriuose jūs padarote sprendimą sustabdyti savo pastangas, ir pavedate dalykus Jam.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 5
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Spaudimai išspaudžia gyvenimą

Pavyzdžiui 2 Korintiečiams 1:8-11, Paulius rašo, kad kartą jis buvo įsitikinęs, jog mirs. 8 eilutėje jis sako: „nebesitikėjome išliksią gyvi“, kas graikiškai reiškia, kad nematė išėities, jokio būdo išsigelbėti, jis buvo įsitikinęs, kad mirs.

Taip pat 8 eilutėje jis sako, kad tai buvo dėl to, jog jis buvo „suspaustas“, kas reiškia „svorį“, arba galima pasakyti, kad jis buvo spaudžiamas didelio svorio, panašiai kaip alyvuogių spaustuvas spaudžia ir sunkia alyvuoges, kad išsunktų iš jų aliejų. Paulius sakė, kad toje situacijoje jo gyvybės sultys buvo spaudžiamos iš jo. Jis sakė, kad šitas spaudimas buvo „virš saiko“, kas reiškia „virš ir už“ normalaus spaudimo.

Vėliau 2 Korintiečiams 11:23-28 jis išvardijo kai kurias situacijas, per kurias jis ėjo: randai ant nugaros, daugiau negu jis galėjo suskaičiuoti, daug kalėjimų, 3 kartus muštas lazdomis (tais laikais mušdavo per pėdas su lazdomis), kartą negyvai užmėtytas akmenimis (Apd 14:19-20 prikeltas iš mirties), 3 kartus patyrė laivo sudužimą (mes turime vieno iš jų aprašymą; Apd 27), visą dieną ir visą naktį plūduriavo vandenyne laukdamas, kad jį kas išgelbėtų.

Be to, ką jis patyrė, jis išvardijo pavojus, kuriuose buvo: vandens kelionių pavojus, pavojus nuo plėšikų, pavojus nuo žydų, nuo netikinčių, pavojai mieste ir kaime, pavojai tarp netikrų brolių, ir virš viso to, nuolatinis rūpestis visais (namų) surinkimais, kurie ieškojo jo vadovavimo.

Jis nepasakoja apie šituos sunkumus, tam, kad pailiustruotų filipiečiams, jog jis žino, kaip būti pasitenkinusiu bet kokioje situacijoje Kristuje, bet kad parodytu kaip įveikti tokias situacijas, kurios įvedė jį į šitą paslaptį.

Tikėjimas nėra darbas

Žydams 4:3, 10-11 sakoma: „Nes tie, kurie įtikėjo, tie įžengė į poilsį“ ir „ir tas, kuris įžengė į Jo poilsį, ilsisi nuo savo darbų, kaip Dievas ilsėjosi nuo savųjų“.

Tikėjimas tai nėra besitęsiantis „patikėjimas“ Dievu, o jau įvykęs „įtikėjimas“ Dievu. Pavyzdžiui, kai aš buvau paauglys, aš įtikėjau į Jėzų. Galima pasakyti – ne tai, kad „aš patikėjau Jūo“, bet tai, kad jau įtikėjau. Dabar aš vaikščioju tame, į ką jau įtikėjau. Aš ilsiuosi tame, į ką įtikėjau prieš tiek daug metų.

Tikėjimas nėra kažkas, dėl ko mes kovojame ir kaunamės su Dievu, versdami arba padėdami Jam kažką įgyvendinti mūsų gyvenime. Tikėjimas yra priėmimas apreiškimo apie Tėvą ir/arba Jo valią bei pasirinkimas tikėti tuo, ką tu jau gavai. Kai patikime ir priimame, mes ilsimės.

Petras kalėjime

Petrui ryte turėjo būti įvykdyta bausmė. Apaštalu darbų 12:7 sako, kad gelbstintis angelas, kurio buvimas pripildė kalėjimą šviesa (nors šviesa negalėjo pažadinti Petro), turėjo stuktelėti jam į šoną, kad jį pažadintų. Čia panaudoti graikiško žodžio variantas „patasso“, reiškiantis suduoti, ir panaudotas apibūdinti tai, kuomet kareiviai sudavė Jėzui per veidą Mato 26:51.

Kaip atsitiko, kad šviesa nuo angelo nepažadino Petro, ir reikėjo stumtelėjimo į šoną, kad jį pakeltų? Jis taip giliai miegojo, ir tik gavėje atsibudo bei pilnai suprato, jog tai ne sapnas.

Tai buvo todėl kad, Jono 21:18 Jėšus pranašavo jam, kaip jis mirs ir kokiomis aplinkybėmis: nukryžiuojant ir tuomet, kai jis bus senas. Apaštalu darbų 12 skyriuje buvo nukirsdinama kardu, tuomet jis buvo dar jaunas, tik keli metai po Prisikėlimo. Taigi, jis galėjo giliai miegoti, nors bejėgis, bet vis dar nepriklausomas, pasitenkinęs Kristuje toje situacijoje. Jis miegojo, nes jis buvo įtikėjęs, ir dabar ilsėjosi. Štai kur randama ramybė.

Panašiai, tik prieš jo pirmą laivo sudužimą, angelas pasirodė Pauliui ir pasakė jam Apd 27:24: „Nebijok, Pauliau, tu turi būti pristatytas Ciesoriui“. Nes jis įtikėjo ir tada ilsėjosi tame žodyje, po to įvykusiame laivo sudužime ir po to sekusiuose kituose dviejuose, ir visa kita per ką jis ėjo, jis žinojo, kad jis praeis – nes jis žinojo, kad pasirodys Ciesoriui. Jis įtikėjo, ir tada ilsėjosi.

Pritaikant šita

Ankstyvaisiais 1980 metais Barbara ir aš atsидūrėme situacijoje, kurios negalėjome natūraliai kontroliuoti. Chrisui diagnozavo smegenų pažeidimą, verslo situacija grąsino, kad neteksime namų ir nuosavybės, situacija surinkime buvo tokia, kad pastorius, kuris mane pasamdė į darbą būti antruoju pastoriumi, staiga persigalvojo, palikdamas mane tame surinkime be darbo.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Mes atėjome iki tokio taško, kad negalėjome melstis dar vieno žodžio, mes negalėjome galvoti taip: „jei Dievas padarys tai, aš padarysiu šitai“, mes jau negalėjome dar kartą pertvarkyti čekių knygelės, ir sustojome. Mes visa tai atidavėme Tėvui. Mes įtikėjome esminę tiesą, kad Jis aprūpins mus, kad Jis turi planą, kad Jis mus praves. Tai buvo mūsų įvedimas į paslaptį, kad mes galime pažinti apstybę ir trūkumą, ir būti Kristuje nepriklausomai nuo aplinkybių viduje.

Ką mes darėme?

Pirmas dalykas, ką mes padarėme, tai Žydams 10:32-35 – mes prisiminėme praėjusias dienas ir nutarėme nepamesti mūsų pasitikėjimo – Jis jau eilę kartų mus aprūpindavo, ir mes laikėme tai savo atmintyje.

Kitas dalykas, kurį mes padarėme pritaikėme pažodžiui Filipiečiams 4:6-7. Aš pastebėjau, kad šitos eilutes neveikė man, nes savo maldos pabaigoje buvau pilnas baimės ir susirūpinimo, lygiai taip, kaip jos pradžioje. Aš suvokiau, kad buvau nepaklusnus tam, ką pabrėžė Paulius:

- 1) Niekuo nesirūpinkite. Sustokite. Netęskite
- 2) Visame kame malda ir prašymais padarykite savo troškimus žinomus Dievui
- 3) Dievo ramybė saugos jūsų širdis ir protus

Aš neperėjau į 2 punktą, kol nepasiekiau „niekuo nesirūpinkite“, „nebijokite“. Tik tada aš meldžiausi. Tai reiškia, kad 2 savaites aš kartais kovojau su baime ir rūpesčiais prieš tai, kaip meldžiausi. Aš kovojau, kai mano galvoje sukosi pats blogiausias scenarijus, bet kiekvienas scenarijus baigdavosi tuo, kad Jis jau turi mums aprūpinimą. Kai aš pasiekiau ramybės ir poilsio būklę, TADA ir tik TADA aš išdėsčiau savo prašymus Jam.

Tuo būdu, kaip Paulius sakė, kad turėtų vykti, įvyko. Dievo ramybė, kaip teigiama 4:7 „laikys“ arba „apvilks“, „saugos“ mano širdį ir protą. Eilutės 8 ir 9 taip pat išsipildė; aš jau galėjau galvoti apie gerus dalykus ir Dievo ramybė buvo su manimi.

Išoriškai atrodė, kad mes žlungam, bet viduje mes turėjome ramybę, džiaugsmą ir pasitikėjimą, kad Jis aprūpins ir praves mus per visas situacijas, kuomet mes drąsiai sutinkame kiekvieną iššūkį. Ir Jis tai darė. Ir Jis tai įvykdė. Mes buvome įvesdinti į didžią paslaptį – mes žinojome kaip būti pertekliuje ir kentėti nepriteklių, būti sočiais ir alkanais, nes mes įžengėme į naują išmatavimą, kurio jau niekad nepalikome: aš galiu viską per Kristų kuris stiprina mane.

Kitą savaitę nauja tema.

Laiminu visus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com